

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 2Er/990/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5617204642
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Mochnáčová
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2019:5617204642.2

Uznesenie

Okresný súd Liptovský Mikuláš vo veci exekúcie oprávneného: Orange Slovensko, a.s., so sídlom Metodova 8, 821 08 Bratislava, IČO: 35 697 270, zastúpený spoločnosťou Bobák, Bollová a spol., s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Dr. Vladimíra Clementisa 10, 821 02 Bratislava, IČO: 35 855 673, proti povinnému: C. O., nar. XX. XX. XXXX, zomr. XX. XX. XXXX, naposledy bytom O. XXX, o vymożenie 217,23 eur s príslušenstvom, vykonávanej súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým, PhD., so sídlom Exekútorského úradu v Bratislave, Záhradnícka 60, pod spisovou značkou EX 67377/18, takto

rozhodol:

- I. Exekúcia je neprípustná.
- II. Exekúcia sa zastavuje.
- III. Súdny exekútor má voči oprávnenému nárok na náhradu trov exekúcie v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Pred súdnou exekútkou JUDr. Anettou Demešovou sa dňa 28. 03. 2017 začalo exekučné konanie pod sp. zn. EX 6503/17 o vymożenie pohľadávky vo výške 217,23 eur s príslušenstvom, priznanej vykonateľným rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 20Csp/49/2016 zo dňa 30. 11. 2016. Pôvodný súdny exekútor bol dňa 01. 09. 2018 odvolaný a za jeho náhradníka bol určený JUDr. Rudolf Krutý, PhD.
2. V priebehu konania súdny exekútor doručil súdu podnet na zastavenie exekúcie z dôvodu úmrtia povinného, ktorý zomrel pred začatím konania. Exekučné konanie sa začalo dňa 28. 03. 2017 spísaním návrhu na vykonanie exekúcie do zápisnice u súdneho exekútora a povinný zomrel dňa 08. 03. 2017.
3. Podľa § 243h ods. 1 veta prvá zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov, ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.
4. Podľa § 57 ods. 1 písm. g) zákona č. 233/1995 Z. z. v znení účinnom do 31. 03. 2017 (ďalej len „Exekučný poriadok“), exekúciu súd zastaví, ak exekúciu súd vyhlásil za neprípustnú, pretože je tu iný dôvod, pre ktorý exekúciu nemožno vykonať.
5. Podľa § 58 ods. 1 Exekučného poriadku, exekúciu zastaví súd na návrh alebo aj bez návrhu.
6. Podľa § 9a ods. 1 Exekučného poriadku, ak to povaha veci nevyklučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku.
7. Podľa § 61 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“), procesnú subjektivitu má ten, kto má spôsobilosť na práva a povinnosti; inak len ten, komu ju zákon priznáva.

8. Podľa § 62 CSP, ak strana nemá procesnú subjektivitu, súd konanie zastaví.

9. Podľa § 161 ods. 1 CSP, ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť.

10. Z uznesenia Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 5D/313/2017 zo dňa 29. 03. 2018 vyplýva, že povinný zomrel dňa 08. 03. 2017, teda pred začatím konania. Exekúcia je vedená proti povinnému, ktorý už v čase začatia konania nemal procesnú subjektivitu, tzn. nemohol vystupovať ako účastník exekučného konania. Na základe uvedených skutočností súd v súlade s § 57 ods. 1 písm. g) Exekučného poriadku vyhlásil exekúciu za neprípustnú a súčasne ju zastavil.

11. O nároku na náhradu trov exekúcie rozhodol súd podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 203 ods. 1 Exekučného poriadku. Pri postupe, na základe ktorého súd rozhodol len o nároku na náhradu trov konania s tým, že o výške týchto trov rozhodne osobitným uznesením vyšší súdny úradník, vychádzal súd z koncepcie aktuálnej úpravy, ktorá rozdelila procesný postup v rámci súdu prvej inštancie spôsobom formulovaným v ustanoveniach odsekov 1 a 2 § 262 CSP. V tomto zmysle má daná úprava vo vzťahu k § 200 ods. 5 Exekučného poriadku charakter „lex posterior“, pretože jeho znenie je súčasťou exekučnej úpravy už od 01. 09. 2005 (v tom čase zaradené do ustanovenia § 200 ods. 2 Exekučného poriadku). Z uvedeného dôvodu súd rešpektoval zamýšľanú dvojinštančnosť, keď je zo strany súdu vydané rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania a následne o ich výške rozhodne vyšší súdny úradník. Obdobný postup zvolil aj Krajský súd v Žiline napríklad v rozhodnutí sp. zn. 6CoE/18/2017 zo dňa 31. 05. 2017. Okresný súd tiež odkazuje na posledné rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 202/2018 a IV. ÚS 187/2018, v ktorých sa konštatuje, že „súčasná právna úprava, ktorá neumožňuje v konaní pred všeobecnými súdmi korigovať nesprávne (nezákonné) rozhodnutie prvostupňového súdu o výške trov konania, ktoré z povahy veci podlieha ústavnej ochrane v zmysle čl. 46 ods. 1 ústavy, zbytočne zaťažuje ústavný súd rozhodovaním o veciach, ktoré by inak mali byť z hľadiska jeho ústavného postavenia a priori z jeho právomoci vylúčené“.

12. V duchu uvedených úvah dospel súd k presvedčeniu o potrebe „rozdelenia“ spôsobu rozhodovania o trovách exekúcie na dve fázy tak, ako to koncepčne zakotvil Civilný sporový poriadok majúci charakter lex generalis k Exekučnému poriadku. Iným postupom sa totiž bráni účastníkom dosiahnuť nápravu prípadných pochybení v postupe okresného súdu ešte na úrovni rozhodovacej činnosti všeobecných súdov.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Liptovský Mikuláš písomne v 3 vyhotoveniach. Odvolanie môže podať účastník konania, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.